

DET HANDELSPOLITISKE OMSLAG I ENGLAND.

Af J. C. Jørgensen.

I trekvart Aarhundrede har England i sin Handels- og Toldpolitik fulgt de frihandelsvenlige Retningslinier, som fik Udtryk i Toldlovgivningen i 1840'erne—50'erne og i Cobden-Traktaten af 1860. Trods Overgang til Protektionisme i Hovedparten af Landene paa Kontinentet, trods „fair trade“ Bevægelsen i selve England, trods Efterverdenskrigens Nyprotektionisme bevarede England med visse enkelte Undtagelser — jfr. nærværende Tidsskrift, Aargang 1928, Side 350 ff. — sin hidtidige Toldpolitik, sin „free trade“ og sin passive Handelspolitik.

Under Folkeforbundets Bestræbelser for Etablering af et friere Handelssamkvem stod England som Hovedtalsmand for en Sænkning af Toldniveauet. Den internationale Handelskonvention af 1930, som aldrig naaede at træde i Kraft, var tildels Englands Værk, og i Tilslutning hertil førte England tosidede Forhandlinger med en Række Lande for at opnaa en Nedsættelse i disse Landes Toldsatser, men uden at naa til noget Resultat.

Intet Under da at England, der saa, at det ikke til Gengæld for sin liberale Handelspolitik kunde opnaa nogen Indrømmelser i Udlandet, tog Spørgsmaalet op om en Overgang til en anden Politik. Men først den finansielle og økonomiske Krise, der i Efteraaret 1931 tvang England til at opgive Guldparitet for Sterling, fik de britiske Vælgere til at gaa ind for en Kursændring og nære Tvivl om den hidtidige Politiks Egnethed til at komme over den økonomiske Verdenskrise, som bragte Arbejdsløshed i England for ca. 2¹/₂ Mill. Arbejdere. Og med den nationale Samling, der fik sit politiske Udtryk i Mac Donald—Baldwin Ministeriet, var Banen fri for en ny Politik.

I. Englands nye Toldlovgivning.

Lovgivningsmæssig har denne nye Politik givet sig Udslag i følgende Love:

- I. „Abnormal Importations (Customs Duties) Act, 1931“.
- II. „Horticultural Products (Emergency Customs Duties) Act, 1931“.
- III. „Import Duties Act, 1932“.
- IV. „Finance Act, 1932“.

ad I. Ved denne Lov af 20. November 1931 fik „Board of Trade“ Bemyndigelse til for et Tidsrum af 6 Maaneder ved særlig Bekendtgørelse („order“) — med senere Approbation af Underhuset — at paalægge Hel- og Halvfabrikata en Told af indtil 100 pCt. af Værdien som Tillæg til saadan Told, som i Forvejen maatte være foreskrevet. „Empire Products“ fritages dog for denne Told. I Henhold hertil er der blevet udstedt 3 Bekendtgørelser (af henholdsvis ^{21/11}, ^{30/11} og ^{17/12} 1931), ifølge hvilke der blev paalagt en Række Industrivarer en Told eller Tillægstold paa 50 pCt. af Værdien. Disse Toldsatser ramte ogsaa enkelte Varer af Interesse for dansk Eksport til England, saasom Støvsugere, Møbel- og Portièrestoffer, Værktøj, Glas- og Lervarer til Husholdningsbrug og visse elektriske Installationsartikler. De paagældende Bekendtgørelser er fra ^{26/4} 1932 at regne tilbagekaldt ved „Abnormal Importations (Customs Duties) Revocation Order, 1932“ — dateret ^{19/4} 1932. Og Varer, som hidtil har været toldpligtede efter disse Bekendtgørelser, faldt herefter ind under den fra ^{1/3} 1932 indførte „almindelige Værditold“ paa 10 pCt. (jvf. nedenfor ad III.), medmindre de var toldbeskattet i Henhold til anden Toldhjemmel.

ad II. Ved denne Lov af 11. December 1931, der har Gyldighed for et Tidsrum af 12 Maaneder, fik Landbrugs- og Fiskeriministeren i Samraad med Finansministeriet Bemyndigelse til ved særlig Bekendtgørelse — med senere Godkendelse af Underhuset — at lægge en Told paa indtil 100 pCt. af Værdien paa Luksushavebrugsprodukter: Frisk Frugt, friske Grøntsager og Blomster af nærmere angivet Art. „Empire Products“ er dog fritaget for Tolden. I Henhold til denne Lov har Landbrugsministeriet udstedt 5 Bekendtgørelser, som imidlertid bortset fra Tomater kun i ringe Grad berørte danske Interesser. Disse Bekendtgørelser er senere ophævet og erstattet af en ny Bekendtgørelse (jvf. nedenfor under ad III.).

ad III. Ved denne Lov af 29. Februar 1932, der fastlægger Linierne for Englands nye Told-Politik, indførtes fra 1. Marts 1932 at regne en almindelig 10 pCt.s Værditold, der ramte alle ikke særlig nævnte Varer. Undtaget blev: 1) Varer, som er toldpligtige efter anden Toldlov — bortset fra sammensatte

Varer, hvis Værditolden overstiger den ellers erlagte Told; 2) Varer paa Friliste. Efter Indstilling af et i Henhold til Loven nedsat Udvalg, „Import Duties Advisory Committee“, kan Finansministeriet efter Samraad med Ressortministeriet henføre Varer under Frilisten. Dog kunde Udvalget — bortset fra særlig preserende Tilfælde — ikke fremsætte Forslag herom før 6 Maaneder efter Lovens Vedtagelse.

Efter Indstilling af nævnte Udvalg kan Finansministeriet efter Samraad med Ressortministeriet endvidere — med senere Godkendelse af Underhuset — paalægge en Tillægstold, naar det drejer sig om Luksusvarer eller Varer, der produceres eller indenfor kortere Tid kan produceres i Storbritannien og Nordirland i tilstrækkelig Mængde til at dække en væsentlig Del af det indenlandske Forbrug.

Fritaget for saavel den almindelige Værditold som Tillægstold er i Henhold til Loven:

1) Britiske Kolonier og Protektorater.

2) Dominions (d. v. s. Canada, Australien, New Zealand, Syd Afrika, den Irske Fristat og New Foundland) samt Indien og Syd Rhodesia indtil 15. November 1932 eller senere Dato, som Underhuset maatte fastsætte for samtlige eller enkelte af de nævnte Lande. Derefter vil Finansministeriet bestemme, at Varer fra disse Lande helt eller delvis fritages for den almindelige Værditold eller Tillægstold. — I Henhold til disse Bestemmelser er der saaledes givet og vil i Fremtiden kunne gives Dominions m. m. en toldmæssig Præferencestilling paa det britiske Marked.

Loven forudsætter imidlertid ogsaa, at der kan gives fremmede Lande Toldbegunstigelser i England, idet Finansministeriet paa „Board of Trade“'s Anbefaling kan udstede Bekendtgørelse om, at den almindelige Værditold og Tillægstold bortfalder eller nedsættes overfor bestemte fremmede Lande.

Endelig indeholder Loven en Straffetoldbestemmelse, idet Varer, producerede i Lande, som behandler Varer fra Storbritannien og Nordirland samt fra Kolonier eller Protektorater ugunstigere end Varer fra andre Lande (Diskrimination), ved en af „Board of Trade“ i Samraad med Finansministeriet udstedt Bekendtgørelse paalægges en Tillægstold af indtil 100 pCt. af Varens Værdi.

Den almindelige 10 pCt. Værditold ramte bl. a. følgende hidtil toldfrie Varer af særlig Interesse for Danmarks Eksport til Storbritannien: Smør, Æg, Ost, kondenseret Sød-mælk og Fløde, Tarme, Svinefedt, Fisk, Kødkonserver, Byg,

Frø, Kartofler, Stearin o. lign. til teknisk Anvendelse, animalske og vegetabiliske Olier, Fedtsyrer. Paa Frilisten var derimod bl. a. Kød d. v. s. Okse-, Kalve-, Faare- og Lammekød, Bacon og spiseligt Slagteriaffald, men ikke Ekstrakter og Essencer af Kød eller Kødkonserves; desuden raa Uld, Huder og Skind samt gammelt Jern og Staal. Med Hensyn til Frilisten er iøvrigt at bemærke, at Underhuset ved Finansresolution af $10/4$ 1932 tiltraadte, at der tillagdes Finansministeren Bemyndigelse til efter Indstilling fra Toldudvalget ved Bekendtgørelse i Overensstemmelse med „Import Duties Act“'s Regler at bestemme, at Varer, som omfattes af Frilisten, kan slettes af denne. Dette fik senere Udtryk i „Finance Act, 1932“.

Efter Indstilling af Toldudvalget er der hidtil udstedt følgende 6 Bekendtgørelser („Additional Import Duties Order“):

No.	Order,	udstedt	$19/4$ 1932,	traadt i Kraft	$26/4$ 1932
1	Order,	udstedt	$19/4$ 1932,	traadt i Kraft	$26/4$ 1932
2	„ 2	„ ,	„ $8/6$	„ ,	„ $14/6$ „
3	„ 3	„ ,	„ $1/7$	„ ,	„ $8/7$ „
4	„ 4	„ ,	„ $25/7$	„ ,	„ $28/7$ „
5	„ 5	„ ,	„ $8/8$	„ ,	„ $1/9$ „
6	„ 6	„ ,	„ $1/9$	„ ,	„ $6/9$ „

Ved den første Bekendtgørelse fastsættes de Tillægsafgifter, som skal erlægges udover den almindelige Værditold for en lang Række Varer fra $26/4$ 1932 at regne eller for saa vidt angaar Varer, som ikke for nærværende maatte falde ind under den almindelige Værditold, fra det Tidspunkt, da de ifølge Bortfald af anden Toldhjæmmel falder ind under „Import Duties Act“. En væsentlig Del af de Varer, som hidtil var omfattet af „Abnormal Importations“'s Toldsatser findes optaget i denne Bekendtgørelse, men der er dog ikke uvæsentlige Undtagelser.

I sin Indstilling har Toldudvalget udtalt Ønske om at opnaa en ensartet Beskyttelsestoldsats, som den har ansat til 20 pCt. (inklusive den almindelige Værditold), for de fleste Fabrikater med en noget lavere Sats (15 pCt.) for saadanne Varer, hvor særlige Hensyn gør sig gældende, og højere Satser for Luksusvarer. Med Hensyn til Staalindustrien, der ansaas for at trænge til en øjeblikkelig og kraftig Beskyttelse, fastsattes en højere Sats af $33\frac{1}{3}$ pCt., foreløbig først for 3 Maaneder, senere forlænget yderligere 3 Maaneder (ved Order No. 3).

Udvalget anerkendte iøvrigt Betydningen af at undgaa Fluktuationer i Toldbeskyttelsen og udtalte, omend uforbindende, at Industrien kunde regne med, at den nu ydede Beskyttelse ikke vilde blive nedsat i de første 12 Maaneder hvorimod den

ikke fraskrev sig Adgangen til at indstille Forhøjelser eller foretage saadanne Ændringer, som maatte findes ønskelige efter en nøje Afvejelse af de forskellige Industriens Krav. Ligeledes forbeholdt Udvalget sig eventuelt at afgive Indstilling om Forandring af de fastsatte Værditoldsatser til specifikke Satser.

Disse nye Toldsatser (almindelig Værditold plus Tillægstold) ramte bl. a. følgende Varer af Interesse for dansk Eksport til Storbritannien:

- 30 pCt.: Toiletsæbe og andre Toiletpræparater og -rekvisiter; Sølv- og Guldsmedevarer.
- 25 pCt.: Præserveret Frugt, undtagen i Sukker; Gymnastikapparater.
- 20 pCt.: Grøntsager under hermetisk Lukke, undtagen i Eddike, Porcelæn, Glasvarer, Gryder, Ovne, Rør, Traad, Kabler, Søm, elektriske Artikler, Maskiner undtagen Landbrugsmaskiner, Værktøj, Trævarer, visse Manufakturvarer, Net, Fodtøj, visse Kemikalier, Farver, Sæbe undtagen Toiletsæbe, visse Papirvarer, Gummivarer, Børster samt sukret kondenseret Sødme (Tillægstold 10 pCt. + Told af Sukkerindholdet).
- 15 pCt.: Landbrugsmaskiner og -redskaber, Træ til Bygning, Reb, behandlet Læder, Skind, Drivremme.

Af de øvrige Bekendtgørelser skal anføres, at ved No. 4 fastsættes Tolden for Kartofler til 1 £ pr. Ton (almindelig Værditold + Tillægstold), ved No. 5 Tolden paa Havebrugsprodukter og samtidig ophæves de under II omtalte Bekendtgørelser, ved No. 6 Tolden paa bl. a. Fjerkræ- og Kødpasta samt Pølser (30 pCt. af Værdien), Maling og Tryksværte (20 pCt. af Værdien).

ad IV. Ved „Finance Act, 1932“ stadfæstes endelig den paany den ²⁰/₄ 1932 indførte Told paa The samt de s. D. foretagne Ændringer i Toldsatserne paa Sukker (forøget Præference for 5 Aar for britiske Kolonier, Protektorater og Mandater) og Silke (jvf. „Financiell Statement, 1932—33“).

Som ovenfor omtalt fik den Irske Fristat Frihed for Told i Henhold til „Import Duties Act“. Men under Hensyn til det Indtægtstab for Statskassen, som Konflikten med denne Stat har medført eller maatte medføre, fik Finansministeriet ved „Irish Free State (Special Duties) Act“ af 12. Juli 1932 Bemyndigelse til at paalægge Varer, som indføres til Storbritannien og Nordirland fra den Irske Fristat eller fra noget andet Land, til hvilket de er udført fra den Irske Fristat, nærmere fastsatte Toldsatser. I Henhold hertil er der ved en Bekendtgørelse af 12. Juli 1932,

der traadte i Kraft den 15. Juli s. A., paalagt nærmere angivne Varer en Told paa 20 pCt. af Værdien som Tillæg til anden Told, som disse Varer maatte være undergivet (Levende Dyr, Smør, Æg, Fløde, Bacon, Svinekød, Fjerkræ og Vildt samt andet Kød af alle Slags).

II. Ottawa-Konferencen.

Paa det nyskabte Toldgrundlag, der betegner Englands Indgliden i de protektionistiske Staters Rækker, stod England rede til at optage Forhandlinger, indadtil med de andre Rigsdele, udadtil med fremmede Lande, hvilke sidste Forhandlinger dog først kunde finde Sted efter den planlagte Rigskonference i Ottawa, som formelt var en Fortsættelse af den i London i 1930 afholdte „Imperial Conference“, der atter var et Led i tidligere afholdte Rigskonferencer. Reelt laa Ottawa-Konferencen i en helt anden Plan end de tidligere, idet Indførelsen af Told i England paa Landbrugsvarer havde skabt Basis for en udvidet britisk Præferencepolitik og imødekommet et fra Dominions Side længe næret Ønske.

Ved Aabningen af Ottawa-Konferencen, der blev afholdt i Dagene fra den 21. Juli til 20. August 1932, udtalte den engelske Delegations Leder, Baldwin, at der var to Veje, man kunde følge for at opnaa en Udvidelse af de Præferencer, som de forskellige Dele indenfor Imperiet tilstod hinanden. Man kunde enten nedbringe de forskellige Skranker indenfor Imperiet eller forøge Skrankerne overfor Omverdenen. Konferencens Maal maatte være at skabe forøget og friere Handel, ikke blot indenfor Imperiet, men ogsaa i Forholdet til ikke-britiske Lande, og den engelske Delegation foretrak derfor at forsøge den førstnævnte Udvej.

Omend Dominions Repræsentanter sluttede sig til de almindelige Betragtninger om Ønskeligheden af en Forøgelse af Verdenshandelen, samlede de sig under de senere Forhandlinger i en Blok, der paa vigtige Omraader krævede baade Opbygning af nye økonomiske Skranker overfor ikke-britiske Lande og Forøgelse af de allerede bestaaende.

England kom til Ottawa med Ønske om til Gengæld for den Toldpræference, det — foreløbig indtil 15. November 1932 — havde tilstaaet Dominions, at opnaa Nedsættelse i Dominions Toldsatser for de vigtigste engelske Eksportvarer. Dominions Standpunkt blev det, at den af England i 1931 og 32 i Dominions Favør udførte Toldpræference kun kunde betragtes som

Kompensation for de af Dominions gennem mange Aar opret- holdte Præferencesatser for britiske Varer, og at eventuelle Ændringer i disse maatte betales med forøgede engelske Ind- rømmelser for Dominions vigtigste Produkter.

Mellem disse forskellige Standpunkter maatte der, for at et Resultat kunde opnaas, skabes et Kompromis.

De nærmere Forhandlinger fandt Sted indenfor 5 Hovedud- valg, der blev nedsat til at drøfte de paa Dagsordenen stillede Spørgsmaal:

- I. „Promotion of Trade within the Commonwealth“,
- II. „Customs Administration“,
- III. „Commercial Relation with Foreign Countries“,
- IV. „Methods of Economic Cooperation“,
- V. „Monetary and Financial Questions“.

De paagældende Forhandlinger resulterede i „Resolutions and statements“ angaaende de fem Hovedemner samt i særlige Præferenceaftaler.

ad I. Herunder drøftedes Spørgsmaalet om hvilken Procentdel af „Empire“ Oprindelse, der er nødvendig for at sikre Præfe- rencetoldbehandlingen, og det udtales, at følgende Principer skal have in mente: a) Selv om det overlades hver enkelt Stat at beslutte hvilken Procentdel, det vil kræve, er den størst mulige Ensartethed ønskelig og b) Procentdelen skal være en saadan, at Hensigten med Præferencesatserne ikke forflygtiges.

Endvidere udtaltes Haabet om, at Eksportpræmier og Anti- dumpingafgifter indenfor Imperiet tages tilbage, saa snart Priserne stiger, og Valutaerne bliver stabiliseret.

Endelig tog Konferencen de samtidig afsluttede Præference- aftaler (jfr. disse nedenfor) til Efterretning og fremførte, at den Nedsættelse i og Bortfald af Toldskranker indenfor Impe- riet, som disse Aftaler vil medføre, vil lette Samhandelen mellem Rigets Dele og skabe forøget Købekraft. Aftalerne var at betragte som et første Skridt, som i Fremtiden skulde føres videre i samme Retning.

ad II. Konferencen anbefalede m. H. t. Toldadministra- tionen at følge saadanne Principer, som sikrer:

- a) Undgaaelse i videst muligt Omfang af Usikkerhed m. H. t. Fastsættelsen af Toldafgifter,
- b) Indskrænkning af Forsinkelse og Friktion over Toldbe- handlingen til et Minimum,
- c) Tilvejebringelsen af Metoder til hurtig og fyldestgørende Afgørelse af Uoverensstemmelser i Sager vedrørende Tarifens Anvendelse.

ad III. Det anføres, at hver af Rigsdelenes Regeringer vil bestemme deres egen Politik i Spørgsmaalet om Forholdet mellem de aftalte Præferencer og Mestbegunstigelsesklausulen i Handelstraktater med ikke-britiske Lande. De Delegerede i det paagældende Udvalg udtalte sig imidlertid for, at de Traktatforpligtelser, som de britiske Rigsdele i Fremtiden indgaar, ikke maa gøre Indgreb i nogen af de tilstaaede Præferencer, samt at Rigsdelene frigør sig fra gældende Traktater, der maatte medføre saadanne Indgreb (jfr. Syd Afrikas Traktat med Tyskland).

Der var endvidere almindelig Enighed paa Konferencen om, at man ikke vilde tillade, at fremmede Lande, der har Mestbegunstigelsesaftaler med de britiske Lande, tilsidesætter deres heraf flydende Forpligtelser gennem Regionalaftaler (jfr. Donauplanerne). Konferencen erkendte dog, at den Omstændighed, at der er aftalt Mestbegunstigelsesbehandling, ikke afskærer fremmede Lande fra at søge britiske Landes Samtykke til, at disse i visse Tilfælde frafalder deres Krav i Medfør af Mestbegunstigelsesklausulen, men anbefalede imidlertid, at Rigsdele, der har fælles Interesser med Hensyn til et fremsat Forslag om Afkald paa Traktatrettigheder, drøfter Spørgsmaalet for saa vidt mulig at naa til en fælles Politik.

ad IV. Forhandlingerne om Metoderne for økonomisk Samvirke indenfor Imperiet omfattede foruden Spørgsmaalet i Almindelighed en Række Emner som industriel Standardisering, Klassificering og Standardisering af Landbrugsprodukter, industrielt Samarbejde samt Film og Radio. I Resolutionen angaaende Formerne for det fremtidige økonomiske Samarbejde foreslaas det at nedsætte et Udvalg, omfattende højst to Delegerede fra hver af de selvstændige Rigsdele med den Opgave at afgive Betænkning om dette Spørgsmaal inden Juni 1933, saaledes at de respektive Regeringer kan tage de i Betænkningen stillede Forslag under Overvejelse inden September s. A. Indtil dette Tidspunkt paatager England sig at fortsætte med Finansieringen af „The Empire Marketing Board“.

Syd Afrikas og den Irske Fristats Repræsentanter tog dog allerede nu Afstand fra Deltagelse i Oprettelsen af et permanent Sekretariat eller lignende til Fremme af det økonomiske Samarbejde.

ad V. Rapporten angaaende Penge- og Finanspolitiken handler navnlig om Ønskeligheden af en Højnelse af en-gros Priserne over hele Verden og Midlerne hertil. Det anbefalede at søge Prisfaldsproblemet løst ved international Foranstaltning. Pengepolitiske Midler alene anses ikke for tilstrækkelige, men

Betydningen af lave Rentesatser og Tistedeværelsen af rigelige Midler til korte Laan understreges. Det forudsættes, at der ikke gennem Inflation tilvejebringes forøgede Betalingsmidler til offentlige Udgifter. Med Hensyn til Pengepolitikken giver Rapporten iøvrigt Udtryk for Tilslutning til en af Neville Chamberlain paa Englands Vegne fremsat almindelig Udtalelse, hvori fremhæves Nødvendigheden af en Stigning i en-gros Priserne i Guld. Dernæst fremhæves Betydningen af Valutakursernes Stabilisering indenfor størst mulige Omraader, og Genoprettelse af en tilfredsstillende international Pengestandard anbefales. Drøftelse af en international Aktion til Fremme af disse Formaal, navnlig Højnelse af en-gros Prisniveauet, forudsættes at ville finde Sted paa den planlagte Verdensøkonomi-Konference.

Hovedresultatet af Konferencen var imidlertid de paa denne mellem England og de øvrige Rigsdele (Dominions, den Irske Fristat dog undtagen, samt Syd Rhodesia og Indien) som ligeberettigede Parter afsluttede tosidede Præferenceaftaler, hvorved der skabtes et Komplex af „Imperial Agreements“. Disse Aftaler, der hviler paa „do ut des“ Principet, er — bortset fra Overenskomsten med Indien — afsluttet for fem Aar. Saafremt de ikke opsiges seks Maaneder inden Udgangen af denne Periode, løber de videre, indtil de opsiges af en af Parterne med et halvt Aars Varsel. Overenskomsterne er traadt i Kraft ved Undertegnelsen, men forudsætter Gennemførelsen af en Række Lovforanstaltninger i de respektive Lande. Hvis Omstændighederne efter Parternes Skøn nødvendiggør Ændringer af de i Aftalerne indeholdte Bestemmelser, skal Forslag til saadanne Ændringer gøres til Genstand for Drøftelse mellem de to Parter.

Englands Indrømmelser gaar ud paa følgende:

A. Told.

1. Den engelske Regering forpligter sig til at udstede „Orders“ i Overensstemmelse med Section 4 i „Import Duties Act, 1932“, hvorved der tilsikres Dominions, Syd Rhodesia og Indien samme toldfri Indførsel til England efter 15. November 1932 som hidtil efter nævnte Lov, dog med det Forbehold, at Toldfriheden for Æg, Fjerkræ, Smør, Ost og andre Mejeriprodukter kun sikres for tre Aar. Dersom det anses for nødvendigt i de hjemlige Producenters Interesse, forbeholder England sig imidlertid desuden Ret til efter Udløbet af de tre Aar at revidere Præferencegrundlaget enten ved at paalægge Varer fra de ommeldte Lande en Præferencetold med Oprethol-

delse af den eksisterende Præferencemargin eller til — efter Raadslagning med de paagældende Lande — at indføre en kvantitativ Begrænsning af samtlige Tilførsler til britiske Markeder af de paagældende Værer.

2. Den engelske Regering forpligter sig til at anmode Parlamentet om at vedtage saadanne Love, som er nødvendige for at paalægge en Række Varer af ikke-britisk Oprindelse: Smør, Æg, Ost, Mælkekonserves, Laks, afkølet eller frosset Torskelevertran, Hvede, Majs, Kopper, visse Frugter, Honning samt Hørfro nærmere aftalte højere Toldsatser i Stedet for den nugældende Told, hvis saadan findes.

For Varer af særlig Interesse for Danmark gaar Aftalerne ud paa følgende:

	Ny aftalt Toldsats	(hittidig Toldsats)	Aftalt med:
Smør.....	15 s. pr. cwt.	(10 % ad. val.)	Australien Canada New Zealand Syd Afrika Syd Rhodesia
Æg			
a) vejende ikke over 14 lb pr. Great Hun- drer (120 Stk.)	1 s. pr. G. H.	(10 % ad. val.)	Australien Canada New Zealand Syd Afrika Syd Rhodesia
b) vejende over 14 lb, men ikke over 17 lb pr. G.H.	1 s. 6 d. pr. G. H.		
c) vejende over 17 lb pr. G.H.	1 s. 9 d. . . .		
Ost.....	15 % ad. val.	(10 % ad. val.)	Australien Canada New Zealand Syd Afrika Syd Rhodesia
Kondenseret Mælk			
a) kondenseret, sukret Sød- mælk.....	5 s. pr. cwt. + Sukkertold	(10 % ad. val. + Sukkertold)	Australien Canada New Zealand Syd Afrika
b) kondenseret, usukret Sød- mælk.....	6 s. pr. cwt.	(10 % ad. val.)	Australien New Zealand Syd Afrika
c) Mælkepulver og anden præservede, usukret Mælk	5 s. . . .	(10 % ad. val.)	

3. Den engelske Regering forpligter sig endvidere til ikke uden Medkontrahentens Samtykke at nedsætte den i Henhold til Section 1 i „Import Duties Act, 1932“ gældende almindelige 10 pCt. ad valorem Told, for saa vidt angaar en Række nærmere specificerede fremmede Varer, herunder Fisk, Fiskekonserves, Hvalolie, Læder, Talg, Kødkonserves, Fjerkræ, Tarme, Græsfrø, Kartoffler, Byg, Zink og Bly m. m.

De i Overenskomsterne aftalte Afgifter paa udenlandsk Hvede, Kobber, Bly og Zink er betinget af, at Empire Producenterne af nævnte Varer fortsat tilbyder disse ved første Salg i England til Priser, der ikke overstiger Verdensmarkedspriserne.

B. Importregulering (Kvota).

Den engelske Regering erklærer at ville træffe Foranstaltninger til at regulere Importen af frosset Faare- og Lammekød samt frosset og afkølet Oksekød for derved at faa de nuværende lave en-gros Priser hævet til en saadan Højde, at en tilstrækkelig stor Produktion kan opretholdes. Det er Englands Politik med Hensyn til Kødproduktionen for det første at sikre Udviklingen af Hjemmeproduktionen, for det andet at give Dominions en voksende Andel i Indførselen til England.

Endvidere vil England snarest mulig efter Modtagelsen af Betænkningen fra den siddende Reorganisationskommission angaaende den engelske Svineproduktion indføre en kvantitativ Begrænsning af Tilførslerne til England af Bacon og Skinker. Den engelske Regering har samtidig givet Dominions visse Tilsagn med Hensyn til Indførselen af Kød fra disse. Overfor Canada har den saaledes forpligtet sig til i de Lovforslag, den maatte forelægge Parlamentet om en Regulering af Baconimporten, at fastsætte fri Indførsel af canadisk Bacon og Skinker af god Kvalitet til et Maksimum af 2.5 Mill. cwts. om Aaret.

C. Andre Foranstaltninger.

Den engelske Regering lover at opfordre Parlamentet til at vedtage de nødvendige Love til en Ændring af de gældende Indførselsbetingelser til England for levende Hornkvæg fra Canada.

Dominions Indrømmelser gaar bl. a. ud paa at give nye eller opretholde gældende Præferencer for britiske Varer.

Den australske Regering forpligter sig saaledes til at an-

mode Parlamentet om at vedtage de nødvendige Love, for at Storbritanien kan opnaa Præference efter følgende Formular:

Naar Tolden paa britiske Varer er:	Skal Minimumspræferencemarginen være:
—19 0/0 ad. val.	15 0/0 ad. val.
19 0/0—29 0/0 " "	17 ¹ / ₂ 0/0 " "
over 29 0/0 " "	20 0/0 " "

20 0/0 Marginen skal dog ikke anvendes i saadanne Tilfælde, hvor Resultatet vilde blive en Told paa over 75 0/0 af Værdien. Og Formularen finder ikke generel Anvendelse, idet der er fastsat visse nærmere angivne Undtagelser (herunder bl. a. for Jern- og Staalrør og visse Medicinalvarer), ligesom Australien forpligter sig til at opretholde den gældende Præferencemargin, som overstiger de i Formularen anførte, dog med Ret til at nedsætte den gældende Margin for visse udspecificerede Varer (bl. a. Handsker og Glasvarer) indtil et vist Beløb (gennemgaaende 5 0/0).

Den canadiske Regering forpligter sig til at give Storbritanien en nærmere aftalt Præferencemargin for en Række Varer, omfattende 215 Positioner eller Underpositioner i den canadiske Toldtarif. 79 Positioner, hvorunder britiske Varer hidtil har været toldpligtige, skal nu overføres til Frilisten, og i alle andre Tilfælde bliver den nugældende Præferencemargin forøget, enten ved at nedsætte den britiske Præferencetold (56 Positioner) eller ved at forhøje Mellenitarifen eller Generaltarifens Satser (83 Positioner). Af Varer, som har Interesse for Danmark, omfatter Præferencen Øl, Sæbe, Mejerimaskiner, Drivremme, Telefonapparater, visse elektriske Batterier, men iøvrigt navnlig en Del Jern- og Staalfabrikater, Tekstilvarer, Glasvarer, Gummi, Kemikalier og Læder.

Den new-zealandske Regering forpligter sig til helt at ophæve Tolden for britiske Silke- og Kunstsilkevarer samt til at nedsætte Tolden for britisk Konfektion og Uldvarer. Endvidere forpligter den sig til ikke at foretage nogen Nedsættelse i Præferencemarginen paa 20 0/0 ad valorem eller derunder samt til, at den Præferencemargin, som er over 20 0/0, ikke skal blive nedsat derunder uden med Storbritaniens Samtykke.

Den sydafrikanske Regering giver Tilsagn om Forøgelse af den gældende britiske Præferencemargin for Fiske- og Kød-konserver, om Opretholdelse af den eksisterende Præferencemargin for en Række andre Varer samt om Etablering af en britisk Præference for visse Bomuldsvarer og Underbeklædning ved at forhøje Tolden for disse Varer overfor Udlandet.

Den new-foundlandske Regering giver Tilsagn fra 1. Juli 1933 om en britisk Præference (normalt paa 10 %) for 61 Positioner (bl. a. Konfektion, elektriske Motorer, visse Maskiner, Uld- og Bomuldsvarer, Fodtøj, Drivremme, Automobiler og Motortogvogne, Tændstikker og Sæbe).

Syd Rhodesia's Regering forpligter sig bl. a. til at forøge den gældende Præferencemargin for elektriske Batterier, elektrisk Materiel, Skrivemaskiner, Glasvarer m. m.

Indien giver Storbritanien $7\frac{1}{2}$ % Præference for Akkumulatører og visse Motorkøretøjer samt 10 % Præference for en lang Række andre Varer (bl. a. Cement, Porcelæn, elektriske Instrumenter og Apparater, Lædervarer, Øl, Tekstilvarer, Toilet-sæbe, Silke- og Kunstsilkevarer).

Australien, Canada og tildels New Zealand giver derhos Tilsagn om kun at ville anvende Beskyttelsestold for saadanne Industrier, som er „reasonably asured of sound opportunities for succes“ samt at ville nedsætte eller ophæve visse Tillægsafgifter, saa snart de finansielle Forhold tillader det. Endelig lover Canada at ville tage Spørgsmaalet om Muligheden af en Nedsættelse og endelig Ophævelse af Valutadumpingafgiften op til velvillig Overvejelse for saa vidt angaar engelske Varer; at ville indføre nye Lovbestemmelser med mere gunstige Regler for Sterlingkursens Ansættelse ved Toldberegningen samt at gennemføre Lempelser i Indførselsbestemmelserne for Racekvæg fra England.

Under Forhandlingerne lagde Canada stor Vægt paa at opnaa et Tilsagn om, at England vilde forbyde eller begrænse Indførslen af Hvede og Tømmer fra Sovjetrusland, for saa vidt denne fandt Sted til Dumpingpriser. England vægrede sig imidlertid ved at give et saadant Tilsagn, og de to Lande enedes da om i Overenskomsten at indsætte en Bestemmelse (den saakaldte Dumpingklausul), der har til Formaal at forhindre, at de aftalte Præferencer, helt eller delvis, bliver gjort betydningsløse ved Priser, som direkte eller indirekte er skabt eller opretholdt gennem Statsforanstaltninger fra et fremmed Lands Side.

De to Landes Regeringer erklærer, at de i paakommende Tilfælde vil udøve den Magt, de har eller maatte skaffe sig Hjemmel for, til at forbyde direkte eller inddirekte Indførsel fra vedkommende fremmede Land af de paagældende Varer for saa langt et Tidsrum, som vil være nødvendigt for at gennemføre og genoprette Effektiviteten af de ydede Præferencer.

Der rejser sig naturligt det Spørgsmaal hvilken Betydning

det handelspolitiske Omslag i England vil kunne faa dels indadtil, dels udadtil.

Indadtil er der skabt Mulighed for at indvinde paa Hjemmemarkedet noget af det, England har tabt paa Verdensmarkedet; ligesom der ved Ottawa-Aftalerne, der betyder en Styrkelse af Sammenholdet indenfor Imperiet, er tilvejebragt Grundlag for en Udvidelse af Samhandelen indenfor dette og for en Skabelse af forøget Købekraft.

Udadtil d. v. s. for andre Lande kan Præferenceaftalerne ved eventuel Forhøjelse af Priserne paa det britiske Marked for visse Varer og Forøgelse af Købekraften blive en Fordel. Paa den anden Side kan større Selvforsyning og forøget Samhandel indenfor Imperiet betyde en Nedgang i Samhandelen med andre Lande, og herunder navnlig de, hvis Hovedudførselsvarer til England er omfattet af Ottawa-Aftalerne. Og da dette er Tilfældet for Danmarks Vedkommende, rummer de paagældende Aftaler en Fare for den danske Eksport, for saa vidt de praktisk fuldt udnyttes, thi foreløbig er de kun den Ramme, hvorunder Imperie-Samhandelen skal udvikle sig.

Ottawa-Aftalerne har indskrænket Storbritanniens Forhandlingsmuligheder med Udlandet, for saa vidt som England ikke indenfor Overenskomsternes Varighedsperiode kan nedsætte Tolden overfor Udlandet paa en Række Varer (herunder Smør, Æg, Ost og kondenseret Mælk), for hvilke der er aftalt nye forhøjede Toldsatser, og ikke — uden forskellige Dominions Samtykke — kan nedsætte 10 pCt.s Tolden for visse andre Varer (herunder Fisk, hermetisk Kød, Frø, Kartofler og Byg). Med andre Ord, England har alene fuld Frihed til at give Udlandet en Binding af Tolden for disse Varer. For de Varer, som ikke omfattes af Ottawa-Aftalerne, d. v. s. navnlig færdige Industrivarer, har England derimod bevaret sin fulde Forhandlingsfrihed, saaledes at der intet er til Hinder for, at England mod Kompensation giver Udlandet Toldnedsættelser for disse Varer.

Der foreligger imidlertid endnu intet om, hvilke Retningslinier England vil følge under sine Forhandlinger med andre Lande, men der er den Mulighed til Stede, at England vil benytte sit nyskabte Toldgrundlag til Indledning af Forhandlinger med Udlandet om gensidig Nedsættelse af Industribeskyttelses-toldsatserne.